

вори, нарича ся *подлежаще*; онова, что ся говори за подлежаще-то, нарича ся *сказуемо*.—*Рыбы-тъ* е подлежаще, защото ся тукъ говори за *рыбы-тъ*; *плуватъ* е *сказуемо*, защото ся говори за *рыбы-тъ*, че *плувать*.—Подлежаще-то и *сказуемо-то* соединены на едно ся наричатъ *прѣдложеніе*.—*Рыбы-тъ плуватъ* е *прѣдложеніе*, защото тукъ подлежаще-то: *рыбы-тъ*, е соединено съ *сказуемо-то*: *плуватъ*.

Въ едно прѣдложеніе подлежаще-то никога не ся отдѣля отъ *сказуемо-то* съ никакъвъ знакъ прѣпинателень.

2. Земля-та е валчавеста.—Вѣтръ духа.—Злато-то е металл.—Растенія-та не усѣщатъ и не ся мѣстятъ по своѣхъ волюхъ.—Животны-тъ усѣщатъ и ся движатъ по волюхъ-тъ си.

3. Кога умрѣлъ храбрый Симеонъ, то надъ Българе-тъ ся воцарилъ сынъ му Петръ; но той нѣмалъ бащини-тъ си свойства.

1-о прѣдложеніе: *кога умрѣлъ храбрый Симеонъ*. Подлежаще: *храбрый Симеонъ*. Сказуемо: *кога умрѣлъ*.

2-о прѣдложеніе: *то надъ Българе-тъ ся воцарилъ сынъ му Петръ*. Подлежаще: *сынъ му Петръ*. Сказуемо: *надъ Българе-тъ ся воцарилъ*.

3-о прѣдложеніе: *но той нѣмалъ бащини-тъ си свойства*. Подлежаще: *той* (сир. Петръ). Сказуемо: *нѣмалъ бащини-тъ си свойства*.

4. 1) Да кажатъ (или да напишатъ) по-нѣчто за всякъ отъ слѣдующи-тъ вещи:

Перо—хартия—чернило—книга—тетрадь—стая—пещь—свѣтъ—ваглища—кръвь—пепель—игла—столь—ножче—камакъ—стъкло—дрьво—жельзо—оцеть—захарь—свѣщъ—трѣва—ръжь—поле—нива—село—вьрба—пѣськъ.

2) Да кажатъ по нѣчто за всѣкъ отъ слѣдующи-тъ прѣдметы:

Утро—день—вечерь—нощъ—пролѣтъ—лѣто—есень—зима—часъ—минута,—година—стольтіе—младость—старость.

3) Да кажатъ по-нѣчто за всяко отъ слѣдующи-тъ животны:

Куче—котка—конь—крава—овца—вълкъ—пѣтель—кокошка—гълѣбъ,—пчела—рыба—ракъ,—соколь—гарга.

4) Да кажатъ по-нѣчто за всяко отъ слѣдующи-тъ лица: